

27 червня

СЛУЖБУ СВЯТА БЛАЖЕННИХ НОВОМУЧЕНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

НА ВЕЛИКІЙ ВЕЧІРНІ ЗІ ВСЕНІЧНИМ

«БЛАЖЕН МУЖ», 1-й антифон.

На «ГОСПОДИ, ВІЗВАВ Я» стихири на 8.

Глас 6, подібний «Всю отложивше»:

Все возложивши * на Бога уповання, * ви прийняли заповіт Небесного Вчителя, * що сказав: «Хай не тривожиться серце ваше!» * Тож і у вірі радісно поживши, * і кожденним служінням душі укріпивши, * ви подвиг мучеництва й ісповідництва прийняли, * перейшли через многі страждання і муки. * З землі української – небесні громадяни, * ви тепер сяєте там, де в Отця жител багато, * і з дерзновенням моліться * за душі наші. *Двічі.*

Все Сотворитель * создав для радости й любви, * все творіння звершив не на смерть, * а на Свою прославу, * але, щоб усіх ізбавити, витерпів страждання Хресні * замість належної Йому радості. * Тож і ви, блаженні, наслідуючи Вчителя, * по тому, як пізнали радість віри * – спізнали і страждання, * пізнали Отця – спізнавши Лик Страждальця, * що і Сам пройшов шлях скорботний, * і вам приготував місце * в Домі Отчому. *Двічі.*

Всі подивляли вас * за вашу непохитну віру, святії: * руйнував лютий гонитель Церкву видиму * – а ви у вірності Невидимому укріплялися; * довкола вас нищено життя і гідність людську * – а ви являли світові смирення і Життя Незнищенне; * у круговерті смерті й ворожнечі * – ви і переслідувачам проповідували Істину * і за мучителів молилися, * як і Той, Хто укріпляв вас у муках * і дав вам благодать заступатися * за душі наші. *Двічі.*

Хоч і зруйнований був * образ видимої Церкви, * хоч багато душ ворог застрашив * – ви відчаєві не піддалися * і служіння не покинули, * що його заповів Господь друзям Своїм, * бо вірили, що на образ Його смерті і воскресіння * після ночі – зблисне досвіток відродження * і настане час відбудови, * коли інші переймуть плоди страждань і мук ваших. * Ви бо прагнули Владичні заповіді сповнити * і засвідчили, що неможливе чинить той, * хто повен любові Божої. *Двічі.*

Слава: глас той же самогласний:

З амишляв підступно лютий і нелюдський ворог * знищити непідвладну йому Церкву через ложне воз'єднання * з Церквою, яку безчестив і неволив. * Тож і почестями, вигодами та дочасними достатками * манив архипастирів, ієреїв та вірних, * за відмову смертю їм і страшними карами погрожуючи. * Але явилися непохитними святителі * і до мучителів так промовляли: * «Ми в правді славімо Бога і в правді навчаємо слово Його істини. * Не зрадімо Церкву тиранопоклонством, * не відречемося Первоапостольної Єдності: * її ми вістраждали * – їй і зостанемося вірні!»

І нині: богородичний-догмат:

[У п'ятницю ввечорі – догмат чергового гласу, який віддається.]

Х то Тебе не ублажить, Всесвятає Діво? Хто ж не оспіває дівственне народження від Тебе? Бо Той, Хто поза часом від Отця возсіяв, Син Єдинородний – Він же і від Тебе, Чистої, вийшов, неказанно воплощений. По природі – Бог Він, і задля нас ставши по природі людиною, Він не на дві особи розділяється, але у двох незлітних природах пізнається. Його моли, Священна, Всеблаженна, щоб помилював Він душі наші.

Вхід. СВИТЕ ТИХИЙ. Прокімен дня.

Три паремії:

Пророцтва Ісайного читання (Ісая 43:9-14).

Премудрости Соломонової читання (Мудрість 3:1-9).

Премудрости Соломонової читання (Мудрість 5:15-23; 6:1-3).

НА ЛИТІІ СТИХИРИ:

Глас 1:

«**Н** е полищу вас сиротами», * – сказав Господь перед Страстями друзям Своім. * На вас се слово сповнилося, * о мученики всеблаженні з землі української! * Пізнавши насолоду церковну * – зазнали ви й гіркоту переслідувань; * поживши у храмовій красі й пишноті * – зосталися нагі, осиротілі і знеславлені. * Та не полишив вас Господь, о мудрі свідки, * Муж Зболений, що зазнав нарути; * заповів бо: «Я прийду до вас», * і ви бачили Його – Кого світ не міг бачити.

Б увши на вершині життя церковно-народного, о святителі, * – в одночасі опинилися ви у темниці. * Ще вчора оточені численним кліром і великим здвигом люду * – нині ви оточені зневіреними і застрашеними в'язнями. * Колись зодягнені у благоліпні ризи * – днесь у нужденній одежі безправних. * Та не померкло ваше світло у темноті, * і ціннішим виявився скарб чеснот Христових у приниженні. * Ниде не полишали ви служіння * – ні в вашій величчі, ні в вашім умалінні. * Вірні пастирі незламні, * моліться за душі наші.

Глас 2:

Я к живий Господь, * так і ви живете в шатрах Його наднебесних, * у неказанній з Ним близькості, * у радості споглядання Лиц'я Його. * Ви в повноті життя

перебуваєте, * не пощади́вши свого́ життя́ земно́го і доча́сного, * і мо́литесь, щоб земні ва́ші співгромадяни * Небе́сного Сві́тла спадкоє́мцями ста́ли.

Глас 4:

Не поли́шили служіння ісповідники, * не занедба́ли ні любо́ви до бли́жнього, ні пра́вила церко́вного: * в сутери́нах і ліса́х, у відда́лених хати́нах і мали́х міськи́х поко́ях * Жер́тву Євхари́стії прино́сили. * О чу́до! не зни́щив во́рог Це́ркву, відібра́вши хра́ми; * хоч повбива́в одни́х – інші ісповідники яви́лися. * Не в сами́х бо хра́мах жива́ Це́рква * – Ду́х і Пра́вда всюди храм собі́ будую́ть! * Неприми́тна осе́ля кочегара́ чи чорнороба́ * – стае́ пишнося́йним хра́мом і на землі Не́бом; * чоло́вік непоказни́й і стру́джений * – ось іере́й досто́йний і вели́чний! * Не дола́ють врата́ а́дові Це́ркву * – жни́ва стражда́нь її ще більши́й плід прино́сять.

Слава: глас 5:

Співали́ ** Бо́гові Ви́шньому блаже́нні му́ченики, співали́ * і прославля́ли в тюрма́х, катівня́х і на засла́ннях Ім'я́ Його́. * За коро́ткого ча́су ста́вши доскона́лими, * вони́ ви́повнили довголі́ття, * у пра́вді вітривавши по́серед лука́вства. * Благода́ть і ми́лість, і опі́ку Бо́жу * вимо́люють святи́ для кра́ян свої́х.

І нині: богородичний:

Співаймо́ ** Ма́тері Бо́га на́шого, вірні, співаймо́ * і прославля́ймо літургіе́ю щоденно́сти Життя́, Не́ю зродже́не! * Плека́ймо, як Вона́, прости́ серця́ доскона́лість, * щоб сповня́ти пе́ршу і найголо́внішу за́повідь: * люби́ти Бо́га і бли́жнього без лука́вства. * Благода́ть і ми́лість, і опі́ка Бо́жа * прихо́дить Богоро́дицею до діте́й Си́на Її.

НА СТИХОВНІ СТИХИРИ

Глас 2, подібний «Єгда от Древа»:

Житло́ закла́в у вас з Отце́м Сво́ім Син Бо́жий, * у вас, що були ви́гнані, * житла́ позба́влені, в темни́ці вки́нуті. * Ув'язни́в па́стирів мучи́тель і задума́в ста́до розігна́ти, * але звива́ли без страху́ ув'язне́ні: * «Не вірвете коріння́ Це́ркви з землі на́шої, * бо коріння́ її – на Не́бі!»

*Стих: Візва́ли пра́ведні – і Госпо́дь почув́ їх, * і од усі́х скорбо́т їхніх ви́зволив їх.*

(Пс 33:18)

Живучи́ в доча́сності – Позачасо́вим * і в буденно́сті – свято́м постійно́ї Богопросла́ви, * не устраши́лися ви, коли́ все втра́тили, * і не спокуси́лися позірни́ми блага́ми тира́на, * тож і звива́ли до розпина́телів: * «Не вірвете коріння́ Це́ркви з землі на́шої, * бо коріння́ її – на Не́бі!»

*Стих: Бага́то скорбо́т у пра́ведних, * і од усі́х них ви́зволить їх Госпо́дь. (Пс 33:20)*

Жили́ ви в ми́рі Христо́вому, * в ми́рі, що його́ Він зали́шив Сво́ім у́чням, * тож і ми́ру ло́жного не при́йняли від світу: * не зго́дилися понево́лити Це́ркву. * Тому́

взивали з жахом ва́ші розпина́тели: * «Не ви́рвемо коріння Церкви з землі сієї, * бо вкорінені святи́тели її на Не́бі!»

Слава: глас 4:

Мно́жество му́чеників дала́ в но́вітній час земля́ украї́нська, * мно́гі їх імена́ відомі нам, а мно́гі – тільки Бо́гові; * прославля́ємо всіх їх, відомі́х і невідомі́х, * по́через па́м'ять мало́ї громади́ їх: * святи́телів, священному́чеників, преподо́бних і пра́ведних, * що Ду́ха не згаси́ли і Влади́ці благоугоди́ли.

І нині: богородичний:

Мно́жество блага́нь возно́симо до Богоро́диці, * мно́гі печалі́ лю́дські зна́є Діва. * Але́ пригля́ньмося до образу́ її, відомо́го і невідомо́го: * ми бо покликáні ста́ти учасниками́ Бо́жої приро́ди * і з усіма́ святи́ми явля́ти Бо́га світові, * як Вона́, що вмести́ла Невмести́мого.

НА БЛАГОСЛОВЕННІ ХЛІВІВ

Тропар, глас 7:

Блаже́нні му́ченики украї́нські, * цілість Тіла Христо́вого не розірва́ли ви, * тіла́ свої́ відда́вши на му́ки: * ле́сті во́рога не піддали́ся і Петро́вої є́дності не зрекли́ся. * Ублажа́є вас земна́ вітчизна́ ва́ша Украї́на * і вся Вселе́нська Церква́ да́внім співом: * Святи́ї му́ченики, * ви сла́вно стражда́ли і вінча́лися; * тож мо́літься до Го́спода, * щоб поми́лував ду́ші на́ші. Двічі.

Відтак Богородице Діво один раз.

НА УТРЕНІ

На Бог Господь тропар Блаженні мученики українські двічі.

Слава: і нині: богородичний:

Як воскресіння на́шого Скарбни́ця, * тих, що на Те́бе надію́ться, Всеоспівана, * із ро́ву і прова́лля прогріше́нь возведи́; * Ти бо вінних у гріху́ спасла́ єси́, * народивши́ Спасіння на́ше, * пе́ред різдво́м – Діва * і в різдві – Діва, * і по різдві да́лі су́ща Діва.

Після першого стихослов'я сідальний, глас 1.

Подібний «Гроб Твой, Спасе»:

Як гріб Твій, Спа́се, * так і Церкву-стра́дницю * запеча́тав і стеріг безбо́жник. * Та яви́лися, як Ангели, * святи́ її іспові́дники * і звісти́ли Воскресіння * у до́світній те́мряві.

Слава: і нині: *богородичний*:

Діву і Матір Спасову, * Тебе, Богородицю, * зо святими нашими * завжди
величаємо, * як Світлицю Божу і Палату, * з усіх родів Передобрану.

Після другого стихослов'я сідальний, глас 4.

Подібний «Удивися Йосиф»:

Здивувався світ увесь, * бо узрів чудо неможливе: * явилася, мовби з небуття,
Церква * зі святителями, кліром і мно́жеством вірних, * століттями руйнована, але
не знищена, * і в останнім часі умертвлена. * І явила прецінну окрасу * – своїх мучеників,
ісповідників і праведників, * що просіяли у досвітній темряві.

Слава: і нині: *богородичний*:

Цвіте наш, Діво! * Звідкіля прийшла еси і як родові людському явилася? * не з
царських пала́т – Цари́ця * і з незначного міста – Призначена. * Хто знав Тебе, хто
Твою тайну міг провідіти? * У далині від сильних носила еси Всесильного, * що через
Тебе зволив у світі явитися; * і непримітно, плékаний Тобою, зростав Близький, * що
прийшов спасти нас, віддалених.

Після Поліелею величання:

**Величаємо вас, * блаженних мучеників сузір'я, * що темряву лихоліття осявали *
і перемогу Сонця – Христа передвіщали.**

Вибрані стихи псалмів:

Відає Господь путь праведних, * а путь нечестивих – загіне. (Пс 1:6)

Сини людські, доки будете тяжкосерді, * чом любите марноту і шукаєте лжі? (Пс 4:3)

Принесіть жертву правди * і уповайте на Господа. (Пс 4:6)

Поміч мені від Бога, * що спасає правих серцем. (Пс 7:11)

Праведні успадкують землю * і поселяться повік-віку на ній. (Пс 36:29)

І Іменем Твоїм радітимуть увесь день, * і правдою Твою піднімуться. (Пс 88:17)

Бо Ти – похвала сили їх, * і в благово́лнні Твоєму піднесеться ріг наш. (Пс 88:18)

Слава: і нині: Аилуя, аилуя, аилуя, слава Тобі, Боже. Тричі.

Після Поліелею сідальний, глас 4.

Подібний «Явився еси днесь вселенній»:

Явив Собі Христос Церкву сла́вну, * без плями чи зморшки: * хоч ослаблену –
сильну мучеників подвигами * і многоплідну ісповідників терпінням.

Слава: і нині: *богородичний*.

Глас 8. Подібний «Повелінное тайно»:

Повелінням Божим * скрилася Діва в Єгипті, * оберігаючи Христа-Младенця * од
Ірода-дітовбивці. * Провидінням Божим * скрилася Церква в підпіллі, *
оберігаючи оста́нок * вірних дітей своїх. * Утаїлася Діва з Сином * у краю чужому * –
утаїлася Церква-страдниця * у краю своєму гнобленому. * І величають Богоматір *
ісповідників діти.

Степенні празничні: 1-й антифон 4-го гласу «Од юности моєї».

Прокімен, глас 4:

Візвали праведні – і Господь почув їх, * і од усіх скорбот їхніх визволив їх.

(Пс 33:18)

*Стих: Багато скорбот у праведних, * і од усіх них визволить їх Господь. (Пс 33:20)*

Євангеліє від Луки, 106 зач. (21:12-19)

Стихира після 50-го псалма. Глас 6:

Був приречений народ Ізраїлів * на страшну жертову всепалення, * і втратив стільки життів, скільки є зір на небі. * Але не убоїлися катів діти Нового Ізраїлю, * приходячи Авраамові на поміч: * Слуга Божий Андрей, і брат його Климентій Унівський, і Еміліян пресвітер, * і множество знаних і незнаних синів і дочок України. * Скривали люд єврейський – самі не можуть скриватися, * захищали дітей Якова – самі беззахисні і безборонні, * віддавали життя своє за ближніх, * жили діяльною любов'ю * – праведники, чиїми молитвами * світ донині тримається.

КАНОН

*має, крім ірмосів, богородичних і катавасій, 28 тропарців,
кожен із яких присвячено одному з двадцяти восьми нових блаженних.*

Перші літери тропарців складаються в акростих:

БЛАЖЕННІ БОГОМУДРІ ТВОЇ, КРАЮ НАШ.

Глас 8

ПІСНЯ 1. ІРМОС:

**Во́ду пройшовши, як су́шу, і єгипетського зла унікнувши, Ізраїльтянин закликав:
«Ізбавителю і Бо́гові на́шому співаймо!»**

Святителеві Миколаю (Чарнецькому):

Святителю отче Миколаю, моли Бога за нас.

Блаженний каторжник і страдник Миколай до пісні визволення всіх скликає:
«Ізбавителю і Бо́гові, що че́рез мене́ діє чудеса́, співаймо!».

Святителеві Микиті (Будці):

Святителю отче Микито, моли Бога за нас.

Любов'ю па́ству огорта́в у дале́ких країнах За́ходу святи́тель Мики́та, і з дале́ких степів Схо́ду до Ізбави́теля і Бо́га після́ трудів і мук поли́нув.

Святителеві Григорію (Лакоті):

Святителю отче Григорію, моли Бога за нас.

Ангел у плоти́ з погідних па́горбів надсянських, зігрів тепло́м душі́ холо́дну Північ святи́тель Григо́рій – Ізбави́теля співе́ць та ісповідник.

Слава: і нині: богородичний:

Із Міріам-пророчицею Ти, Голубко Бо́жа Маріа́м, взива́єш: «Предві́чному і Мно́ю Зро́дженому – Ізбави́телю і Бо́гові на́шому співаймо!»

Катавасія: О́дкрию уста́ мої – і наповня́ться Ду́хом, і сло́во ви́дихну Цари́ці Ма́тері, і явлю́ся сві́тло торжествую́чим, і оспіва́ю раді́сно Її́ чудеса́.

ПІСНЯ 3. ІРМОС:

**Небе́сного ко́ла Верхотво́рче Го́споди і Це́ркви Зверши́телю, Ти мене́ утврди́ в
любо́ві Тво́й, Межо́ жада́нь, вірних Твєрди́не, Єди́ний Чоловіколю́бче.**

Преподобній Йосафаті (Гордашевській):

Преподобна мати Йосафато, моли Бога за нас.

Жадання світські відкинувши і служіння ближньому в найбільшій потребі
обравши, преподобна Йосафато, досягла єси свого Жадання – Го́спода.

Преподобномучениці Тарсикії (Мацьків):

Преподобномученице Тарсикіє, моли Бога за нас.

Едёмським садом став для тебе монастир, Тарсикіє, та в супокої його ти за люд російський вболівала і, розстріляна, стрімко злетіла до Владики.

Преподобномучениці Олімпії (Біди):

Преподобномученице Олімпіє, моли Бога за нас.

Нелюдське життя терпеливо зносила Олімпія з поєстрою своєю, вигнана гонителем у пустиню Сибіру, край Томський і Харський освячуючи по́двигом.

Преподобномучениці Лаврентії (Герасимів):

Преподобномученице Лаврентіє, моли Бога за нас.

Найважче життя, найда́льше вигна́ння, незмірне стражда́ння – все се вплело́ся найкраснішими квітками у вінок Твого́ му́чеництва, Лавре́нтіє.

Слава: і нині: *богородичний*:

Сла́влять жінки подру́жні – Неподру́жню і бездітні – Ма́тір Боже́ственного Младенця; Вона́ бо і рай подру́жжя освячує, і цвіт діви́цтва плекає.

Катавасія: Твоїх піснесло́вців, Богоро́дице, живе́ і цілю́ще Джерело́, що хор собо́ю утвори́ли, духо́вно утврди́, в Боже́стvenній Твоїй славі – вінців слави сподо́би.

Сідальний, глас 5. Подібний «Собезначальное Слово»:

Соприча́стю вірні * зі Столицею Петра́ і Павла́, * явили́ся світові * Слу́ги Бо́жі одноду́мні. * Мно́гих вірних просві́тили ви * в лю́тій те́мряві зни́щення; * днесь зціля́єте недуги́ * і предсто́їте Го́сподеві, * блага́ючи за нас, співців * по́дви́гів ва́ших.

Слава: і нині: *богородичний*:

Собезнача́льне Сло́во * Отцю́ і Ду́хові * прийшло́ у світ Тобо́ю, * Невісто безму́жня. * З мало́го Па́ростка * зітка́вся у Тобі Творе́ць, * і зійшо́в у буття́ доча́сне * Неописа́нний буття́м і Позача́сний. * Сла́вмо Діви́ призво́лення * і Спа́сове умали́ння!

ПІСНЯ 4. ІРМОС:

Почув я, Го́споди, про та́їнство Твого́ Про́мислу, збагну́в діла́ Твої́ і просла́вив Твоє́ Боже́ство.

Святителеві Йосафату (Коциловському):

Святителю отче Йосафате, моли Бога за нас.

Ієра́рх і ста́рець із-над Ся́ну срібноле́ного до Киє́ва відійшо́в – оста́нньою про́щею стражда́нь.

Священномученикові Северіанові (Баранику):

Священномучениче Северіане, моли Бога за нас.

Був світлом для люде́й і світлом ду́ші возні́сся у Нетлі́нне Сві́тло Северіа́н-ігу́мен – із темні́ці катува́нь.

Священномученикові Йоакимові (Сеньківському):

Священномучениче Йоакиме, моли Бога за нас.

Обле́чений висо́ким богосло́в'ям, а по́тім черне́цтвом, Йоакі́ме – хре́щення мук прийня́в еси́ в котлі́.

Священномученикові Віталію (Байракові):

Священномучениче Віталію, моли Бога за нас.

Горлі́вий па́стирю, коли́ ніщили́ тіло твоє́ побиття́м, Віта́лію, – ду́хом ти сві́дчив пере́могу Незни́щенно́го.

Слава: і нині: *богородичний*:

Хто збагне, Діво, таїнство, як Промислитель зіткався в Тобі без сімені – і як людиною став Бог?

Катавасія: Возсідаючи у славі на престолі Божества, на хмарі легкій прийшов Ісус Пребожественний, носимий Нетлінною долонею, і спас тих, що взивають: «Слава, Христе, силі Твоїй!»

ПІСНЯ 5. ІРМОС:

Просвіти нас поведіннями Твоїми, Господи, і раменом Твоїм високим Твій мир подай нам, Чоловіколюбче.

Священномученикові Петрові (Вергуну):

Священномучениче Петре, моли Бога за нас.

О сяював ти люд пастирською турботою і ревністю в обох людиновбивчих тираніях, Слуго Божий Пётре.

Священномученикові Роману (Лискові):

Священномучениче Романе, моли Бога за нас.

М ур воздвігли на тебе в темниці, Романе, отче пастви і батьку родини, але не стримали твоїх псалмів.

Священномученикові Миколаєві (Цегельському):

Священномучениче Миколаю, моли Бога за нас.

У краю мордовському загинув ти, подібний і іменем, і благодіяннями до чудотворця з Мир Лікійських.

Слава: і нині: *богородичний:*

Отиніла Тебе сила Вишнього, Діво-Мати, і Божественний Мир пречудно породила еси серед ворожнечі.

Катавасія: Здивувалось небесне й земне Божественній славі Твоїй: Ти бо, не знавши подружжя, Діво, носила еси в утробі над усім Богом і зродила еси Безлітнього Сина, всім, хто оспівує Тебе, – миру Подателя.

ПІСНЯ 6. ІРМОС:

Молітву проллю до Господа і Йому́ возвіщу́ печалі мої; бо злом душа́ моя переповнилася, і життя моє до Аду наблизилося; і молюся, як Йо́на: «Од тління, Боже, возведи мене!»

Святителеві Теодорові (Ромжі):

Святителю отче Теодоре, моли Бога за нас.

Д орогою вірности ходив еси по стежках підкарпатських; і єдності з Главою Апостолів не зрікся ти, і страждав благожертвенно. Тож молися, Теодоре, щоб спасався люд Срібної Землі.

Святителеві Симеонові (Лукачу):

Святителю отче Симеоне, моли Бога за нас.

Р евний у вірі архипастирю і невтómний Божий виноградарю; тайний був еси єпископ і явний вигнанець і мученик. Страшну каторгу переживши, ти і наступних не убоївся еси страждань.

Святителеві Йоанові (Слезюкові):

Святителю отче Йоане, моли Бога за нас.

Ісповідник вірний і незламний, малою свічею служіння твого відганяв ти темряву безбожництва і апостольського преемства став еси опорою, тож утішай, Йоане, заступництвом твоїм народ наш.

Слава: і нині: богородичний:

Невисловлено зачала еси Слово, і Плоттю зродився із Тебе Безплотний; ми ж злом діл і помислів переповнилися і про життя Основу забуваємо, і молимося Тобі, Мати: одгіння нас Різв'ом Твоїм ізбав.

Катавасія: Божественне оце і всіма шановане справляючи свято, Богомудрії, Богоматері, прийдіте, руками заплещемо, од Неї зродженого Бога прославимо.

Кондак, глас 8. Подібний «Непереможній Владарці»:

Непереможні мученики в вінках перемоги, ми у вами врятованій Церкві благодарні пісні вам випісуємо на сувоях сердець наших. А ви, чії імена вписані в Книзі Бога Живого – живою охороняйте Церкву нашу, щоб звали ми: Радуйтеся, країни в Небесному Краї!

Ікос:

Незліченні святі сяють нам, як зорі, на духовному небозводі; ми ж мале сузір'я наших блаженних Слуг Божих днес вірно поминаємо, з повноти серця взиваючи:

Радуйтеся, святителі, яких не пойняла темрява;
радуйтеся, світильники в лютій пільмі гоніння;
радуйтеся, ви, що від гіркоти мук не ухилилися;
радуйтеся, бо і Царства насолоди нас причащаєте!

Радуйтеся, зубожілі і краси церковної позбавлені;
радуйтеся, збагачені нині безмірно Богозрінням;
радуйтеся, утіснені, заслани і в темниці вкинуті;
радуйтеся, широтою Неба нині обдаровані!

Радуйтеся, на забуття й невідання приречені;
радуйтеся, нині всім відомі й приснопам'ятні;
радуйтеся, тайні ісповідники Петрової єдності;
радуйтеся, явні всім молильники і чудотворці!

Радуйтеся, країни в Небесному Краї!

ПІСНЯ 7. ІРМОС:

Із Юдеї прийшовши, отроки в Вавілоні колись вірою в Трійцю подум'я печі потоптали, співаючи: «Отців наших Боже, благословен еси!»

Святителеві Василієві (Величковському):

Святителю отче Василію, моли Бога за нас.

Тебе, в'язня камери смертників, Василію, Всевишній вивів у життя – з цілою Церквою, що співає: «Отців наших Боже, благословен еси!»

Священномученикові Йоанові (Зятику):

Священномучениче Йоане, моли Бога за нас.

Велику П'ятницю твоїх страждань, Йоане, поминаємо і, бачачи в тобі взірєць наслідування Господа, взиваємо: «Отців наших Боже, благословен еси!»

Священномученикові Зиновієві (Ковалику):

Священномучениче Зиновію, моли Бога за нас.

О образ ревно́сти і ла́гідности, образ страстей Господніх явив єси́, розп'ятий, і співаєш нині з дрéвніх мучеників ли́ком: «Отців на́ших Бо́же, благословен єси́!»

Священномученикові Олексієві (Зарицькому):

Священномучениче Олексію, моли Бога за нас.

І дучи в сибірські табори́, заповідав своїм блаженний Олексій: «Не зрадьте віри отців на́ших, щоб у правді взивали ви: Бо́же, благословен єси́!»

Слава: і нині: богородичний:

До Юдеї прийшовши, мудреці зі Сходу подивля́ли тайну Богородиці і, склавши дари Ісусові, промовили: «Младенцю, Якого узрили ми, благословен єси́!»

Катавасія: Не послужили творінню Богомудрі замість Сотворителя, але́, вогненну загрозу мужньо подолавши, радувалися, співаючи: «Преоспіваний отців Госпо́дь і Бог, благословен єси́!»

ПІСНЯ 8. ІРМОС:

Царя́ Небесного, Якого оспівують во́їнства Ангелів, оспівуйте і превозно́сите по всі віки.

Святителеві Григорієві (Хомишину):

Святителю отче Григорію, моли Бога за нас.

К рицевий старець у темниці помер, заповідаючи: «Бо́га праведного превозно́сите по всі віки».

Священномученикові Андрею (Іщаківі):

Священномучениче Андрею, моли Бога за нас.

Р озстріляний богослów, праведник і па́стир закликає: «В Тро́йці Єди́ного превозно́сите по всі віки»

Священномученикові Миколаєві (Конраду):

Священномучениче Миколаю, моли Бога за нас.

А ні люде́й не поли́шив, ані му́к не убо́явся стра́дник зі Стра́дча, Спа́са превозно́сячи по всі віки.

Мученикові Володимирові (Приймі):

Мучениче Володимире, моли Бога за нас.

Ю ною чинить Це́ркву спів, і співець-мученик оспівує з на́ми Свято́го і превозно́сить по всі віки.

Благословім Отця, і Сина, і Свято́го Духа, Господа,
і нині і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Богородичний:

Царя́ сла́ви, Який з Шатра́ Небесного в мале́ шатро́ утроби Діви́чої зйшо́в, хвалимо по всі віки.

Хвалимо, благословимо, поклоняємося Господеві,
оспівуючи і превозно́сячи Його по всі віки.

Катавасія: Отроків благочестивих у печі Різдво́ Богородиці спасло́; тоді да́не в образі, а нині у дійсності, – вселенну всю піднімає співа́ти Тобі: «Господа оспівуйте, діла́, і превозно́сите Його́ повік-віки!»

ПІСНЯ 9. ІРМОС:

По праву Богородицею Тебе ісповідуємо, завдяки Тобі спасенні, Діво Чистая, з Безтілесними хорами Тебе величаючи.

Священномученикові Леонідові (Фьодорову):

Священномучениче Леоніде, моли Бога за нас.

Народе великий, славного мав єси екзарха і Христові славного маєш мученика, апостола вселенської єдності церковної – Леоніда.

Священномученикові Климентієві (Шептицькому):

Священномучениче Климентію, моли Бога за нас.

Архимандрите Небосяйний Унівський, днесь твоя Лавра тебе ублажає, Климентію, що смиренно подвизався і мучеництвом увінчався.

Священномученикові Еміліанові (Ковчу):

Священномучениче Еміліане, моли Бога за нас.

Шестеро хрестив єси дітей своїх, отче, і безліч дітей Ізраїля спасав єси хрещенням; за них же і тіло віддав єси на спалення, Еміліане.

Слава: і нині: богородичний:

Престолом Херувімським стало Твоє лоно, приступним став для нас Той, Хто Неприступний і для Безтілесних хорів, з якими Тебе величаємо.

Катавасія: Всяк, на землі рожений, хай зворушиться, Духом просвічений; хай торжествує і Безплотних Умів єство, вшановуючи священне торжество Богоматері, і хай викликує: «Радуйся, Всеблаженная Богородице, Чистая Приснодіво!»

Світильний, глас 3. Подібний «Небо звіздами»:

Світільники Істини * у стражданнях відійшли з землі на Небо * і там світло моляться, * щоб Христові стало життя наше. *Тричі.*

На «Хвалите» чотири стихирі

Глас 8. Подібний «Что ви наречем»:

Як вас наречемо, святії? * Боговідцями? – бо ви бачили життя наше Божими очима, * правдолюбцями? – бо вірність Христові не проміняли ви на ложний спокій, * Церкві красою? – бо й без пишноти храмів служили ви прекрасно, * Духа глибиною? – бо одуховили ви навіть вапні темниці. * Многі вапні імена, * а ще більші – дарування; * молять, щоб спаслися * співці вапні вірні.

Як вас прослаavimo, мученики? * Проповіді і служіння вільного захисниками? * – бо воліли ви вмерти, але не згасити Духа в Церкві. * Замкненими пастирями з незамкненими устами? * – бо і муки, завдані вам, ставали проповіддю для малого стада. * Многі вапні імена, * а ще більші – дарування; * молять, щоб спаслися * співці вапні вірні.

Як вас іменуємо, вигнанці? * Благовісниками? – бо й найдалі кінці Сибіру * і степі Казахстану чули від вас євангельське слово, * благодатними? – бо ви поширювали радість віри * серед люду чужого, безрадісного і зневіреного. * Многі вапні імена, * а ще більші – дарування; * молять, щоб спаслися * співці вапні вірні.

Що вам принесемо, ісповідники? * Чи пам'ять? – але прагнете ви, щоб ми діла вапні чинили. * Чи храми? – але ви спільнот живих передусім чекаєте. * Чи навчання?

– але в благодаті Духа. * Богослов'я? – у молитві Церкви. * Чудотворці і святителі, * праведні священномученики, * моліть, щоб спаслися * співці ва́ші вірні.

Слава: глас 6:

Красу́ сповнення за́повідей Христових обравши, * красу́ Христосла́вного життя́ в церковному народі укріпляйте, * у красу́ нетління по стражданнях зодя́гнені, * всеблаже́нні новомученики українські!

І нині: богородичний:

Богородице, Ти еси́ Лоза́ Істинна, * що вірослила нам Плід Життя́, Тебе́ благаємо: * моли́ся, Владичице, з Апостолами і всіма́ Святи́ми, * щоб поми́лувані були́ ду́ші на́ші.

Велике Славослов'я. Після Трисвятого:

Тропар, глас 7:

Блаже́нні мученики українські, * цілість Тіла Христового не розірвали ви, * тіла́ свої відда́вши на му́ки: * ле́сті во́рога не піддали́ся і Петро́вої є́дності не зрекли́ся. * Ублажа́є вас земна́ вітчизна ва́ша Україна * і вся Вселе́нська Церква да́внім співом: * Святі́ї мученики, * ви сла́вно страждали і вінча́лися; * тож молі́ться до Го́спода, * щоб поми́лував ду́ші на́ші.

Слава: і нині: богородичний:

Як воскресіння на́шого Скарбни́ця, * тих, що на Те́бе надію́ться, Всеоспівана, * із ро́ву і прова́лля прогрішень возведи́; * Ти бо вінних у гріху́ спасла́ еси́, * народивши Спасіння на́ше, * пе́ред різдво́м – Діва * і в різдві – Діва, * і по різдві да́лі су́ща Діва.

Єктенії і великий відпуст.

НА ЛІТУРГІЇ

(Співаємо зображальні.)

Тропар, глас 7:

Блаже́нні мученики українські, * цілість Тіла Христового не розірвали ви, * тіла́ свої відда́вши на му́ки: * ле́сті во́рога не піддали́ся і Петро́вої є́дності не зрекли́ся. * Ублажа́є вас земна́ вітчизна ва́ша Україна * і вся Вселе́нська Церква да́внім співом: * Святі́ї мученики, * ви сла́вно страждали і вінча́лися; * тож молі́ться до Го́спода, * щоб поми́лував ду́ші на́ші.

Слава: кондак, глас 8. Подібний «Непереможній Владарці»:

Неперемо́жні мученики в вінках перемо́ги, ми у ва́ми врято́ваній Церкві благодарні пісні вам виписуємо на сувоя́х серде́ць на́ших. А ви, чи́ї імена́ вписані в Книзі́ Бо́га Живо́го – живо́ю охороня́йте Церкву на́шу, щоб зва́ли ми: Ра́дуйтеся, країни в Небе́сному Краї́!

І нині: богородичний:

Непереможній Владарці на честь перемоги ми, врятовані від лиха, благодарні пісні випісуємо Тобі, раби Твої, Богородице. А Ти, що маєш силу нездоланну, від усяких нас бід охорони, щоб звати Тобі: Радуйся, Невісто Неневісная!

Прокімен, глас 4:

Святім, що на землі Його, проявив Господь усі бажання Свої в них (Пс. 15:3).

Стих: Я бачив Господа повсякчас передо мною, бо Він праворуч мене,
щоб я не похитнувся (Пс. 15:8).

Апостол до Ефесян, 233 зач., 6:10-17.

Алилуя, глас 4:

Стих 1: Візвали праведні – і Господь почув їх,
і од усіх скорбот їхніх визволив їх. (Пс. 33:18)

Стих 2: Багато скорбот у праведних, і од усіх них визволить їх Господь. (Пс. 33:20)

Євангеліє від Матя 10:16-22 або від Луки 21:12-19.

Причасний:

Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала. (Пс. 32:1). Алилуя, тричі.